

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku

Autor opracowania:

Marcin Piernikowski

Poznań, marzec 2022 r./lipiec 2022 r.*

*uwzględnia zmiany wynikające z opinii i uzgodnień

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	8
4. Wartości kulturowe.....	14
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	14
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	14
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	17
1. Cele projektu planu miejscowego.....	17
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	17
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	20
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	21
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	21
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	22
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	26
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	26
2. Emitowanie hałasu.....	27
3. Oddziaływanie na krajobraz.....	30
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	30
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	31
6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną.....	33
7. Oddziaływania na zasoby naturalne.....	35
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	35
9. Oddziaływanie na ludzi.....	35
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	37
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	37
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	38
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	39
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	39

Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ opracowujący projekt dokumentu lub zmiany takiego dokumentu, w tym przypadku Burmistrz, po uzgodnieniu z niżej wymienionymi organami, może odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której częścią jest prognoza oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1 oraz ust. 3-5 ww. *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...)*.

Następnie organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku.

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 741, ze zm.)

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;
- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1 : 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu planu oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano też metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku, marzec 2022;

- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne dotyczące terenu Miasta Szczecinek ograniczonego ulicą Kaszubską, granicą działki PKP Nr 6 w obrębie 09, ulicami Słupską, Lipową, Szafera, rzeką Niezdobną oraz ul. Narutowicza, studio PLAN, Poznań-Czaplinek;
- 3) Prognoza oddziaływania na środowisko projektu mpzp dla terenu „Narutowicza II” E. Wielińska, 2005, Poznań;
- 4) Prognoza oddziaływania na środowisko do mpzp „Narutowicza II” w Szczecinku, M. Piernikowski, lipiec 2016 r., Poznań;
- 5) Mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1: 1000;
- 6) Mapa ewidencyjna w skali 1: 1000;
- 7) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1 : 5000;
- 8) Mapa hydrograficzna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2003;
- 9) Mapa sozologiczna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 10) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, ark N-33-82-C 160 – Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 11) Mezoregiony fizycznogeograficzne Polski, Kondracki J., w skali 1 : 200000;
- 12) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek, 2016 r., Urząd Miasta Szczecinek, M. Piernikowski, Poznań.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 Zbiornik Szczecinek”, 2011;
- 2) Kostecki M., 2003, „Komentarz do Mapy hydrograficznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 3) Kozacki L., Macias A., Markuszewska I., Rosik W., 2004, „Komentarz do Mapy sozologicznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 4) „Mapa akustyczna miasta Szczecinek w otoczeniu badanych odcinków dróg krajowych”, WIOŚ, 2010, Szczecin;
- 5) Popielski W., 2006, „Objaśnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50000 arkusz Szczecinek (160)”, PIG, Warszawa;
- 6) „Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim . Raport wojewódzki za rok 2020”, GIOŚ, 2021, Szczecin;

- 7) „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek”, 2020, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin;
- 8) „Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego”, 2010, Biuro Konserwacji Przyrody, Szczecin.

Dla potrzeb prognozy przeprowadzona została przez autora bezpośrednia wizja terenu. Wykonano również dokumentację fotograficzną. Wszystko to pozwoliło na ustalenie użytkowania terenu i rozpoznania aktualnego stanu środowiska.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Analizowany obszar, dla którego został sporządzony projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zajmuje powierzchnię 26,5 ha i położony jest w centralnej części miasta Szczecinek, między ulicami: Kaszubska, G. Narutowicza i Słupską oraz linią kolejową nr 404 relacji Szczecinek-Kołobrzeg.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek” oznacza przedmiot badań jako tereny zagospodarowane o dominacji:

- o dominacji zabudowy usługowej wraz z zielenią towarzyszącą (w części południowo-wschodniej);
- tereny ogrodów działkowych (w części wschodniej);
- o dominacji zabudowy produkcyjno-usługowej (w części centralnej);
- o dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą (w części zachodniej);
- ważniejsze ciekі wodne (rzeka Nizica).

Ponadto w Studium wskazano na przedmiotowym obszarze główne elementy układu komunikacyjnego, w tym istniejące drogi: klasy głównej ruchu przyspieszonego (ul. Narutowicza) i klasy głównej (ul. Słupską).

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondrackiego J., 2001), badany teren położony jest w podprovincji Pojezierza Półniewołałtyckie (314), w zasięgu

makroregionu Pojezierze Południowopomorskie (314.6), w mezoregionie – Pojezierze Szczecineckie (315.66).

Pojezierze Szczecineckie jest wysoczyzną morenową rozciągającą się pomiędzy sandrem Równiny Wałeckiej na zachodzie i doliną Gwdy na wschodzie. Stanowi obszar wzniesień czołowomorenowych głównego ciągu pomorskiego, obejmujący rozległe równiny sandrowe i płyty wysoczyzn morenowych z licznymi jeziorami, dolinami rzek i zagłębieniami wytopiskowymi. Licznie występują jeziora, głównie na północy mezoregionu m.in. Trzesiecko, Wilczkowo.

1.3 Położenie w ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność różnych typów jezior oraz bliskość dużych powierzchniowo kompleksów leśnych sprawiają, że Szczecinek odznacza się znacznymi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi, typowymi dla obszarów pojeziernych.

Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu, tworząc w ten sposób ogniwo krajowej Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych (ESOCH). Na terenie miast Szczecinek istnieją dwa takie obszary: OChK „Jeziora Szczecineckie”, obejmujący m.in. jezioro Wielimie wraz z mokradłami na jego południowym brzegu oraz OChK „Pojezierze Drawskie”, do którego należy jezioro Trzesiecko i Wilczkowo.

Ponadto, wg koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, wschodnie i północne okolice miasta z jeziorem Wielimie stanowią skraj biocentrum obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – Dolina Gwdy (5K). Oba ww. obszary połączone są korytarzem ekologicznym rangi międzynarodowej z obszarem węzłowym o znaczeniu ponadkrajowym – Pojezierze Drawskie (6M). Szczecinek leży na trasie tego korytarza.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza ww. obszarami stanowiącymi formy ochrony przyrody.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar objęty opracowaniem jest prawie w całości zainwestowany i zabudowany. Między ul. Kaszubską a rzeką Nizicą dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca lub bliźniacza, dwu- lub trzykondygnacyjna, kryta dachami stromymi. Istnieją tu również dwa budynki wielorodzinne. Następnie między rzeką Nizicą a ul. Wodociągową

zlokalizowany są zespoły garaży oraz tereny zajęte przez obiekty firmy Inigraf Sp. z o.o. produkujących akcesoria meblowe. Na południe od ul. Wodociągowej istnieje budynek mieszkalny wielorodzinny teren produkcyjno-magazynowy, na którym funkcjonuje m.in. skład materiałów budowlanych "Teredo-Szczecinek". Dalej wzdłuż ul. G. Narutowicza zlokalizowane jest przedszkole 4KIDS, supermarket „Dino” oraz dyskont „Biedronka”. Z kolei wzdłuż ul. Słupskiej występuje niska, mieszana zabudowa mieszkalno-usługowa, wśród której wyróżnić można m.in. auto komis AUT, MAWOJ Transport Blacharstwo-lakiernictwo samochodowe, studio mebli „MARAND”, firma produkująca nagrobki. W końcu między ul. Słuską a torami kolejowymi znajdują się Rodzinne Ogrody Działkowe „Kolejarz”.

Tereny dotąd niezainwestowane, wolne od zabudowy występują przede wszystkim w pasie po zachodniej stronie rzeki Nizicy oraz między Biedronką, Dino i zabudową wzdłuż ul. Słupskiej. Obecnie porośnięte są one w dużej mierze zielenią wysoką.

Analizowany obszar posiada bardzo dobry dostęp do podstawowego układu komunikacyjnego miasta, poprzez ulice: G. Narutowicza, Kaszubską, Wodociągową oraz Słuską. Posiada również pełne uzbrojenie w media, przebiegające w terenach dróg publicznych.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Pod względem geomorfologicznym teren objęty planem położony jest na równinie pojeziernej, która rozciąga się między jeziorem Wilczkowo a jeziorem Wielimie. Powstała ona w wyniku obniżenia się poziomu wód powierzchniowych i procesu zanikania jezior położonych dawniej pomiędzy ww. jeziorami.

Na większości obszaru opracowania naturalna rzeźba została zmieniona przez człowieka, w wyniku wyrównywania terenu pod budynki, parkingi, czy drogi. Naturalna rzeźba terenu zachowała się jedynie w dolinie rzeki Nizicy.

Jak wynika z mapy zasadniczej, analizowany teren jest prawie płaski, a jego wysokości bezwzględne wahają się od 134,8 m npm do 135,6 m npm. Widoczne obniżenie do rzędnej 132,2 m npm stanowi dolinka rzeki Nizicy. Występują tu liczne sztucznie usypane niewielkie skarpy m.in. wzdłuż ul. Słupskiej, wzdłuż ul. G. Narutowicza.

3.2. Budowa geologiczna i litologia

Analizowany teren położony jest w obrębie jednostki geologicznej – wał środkowopolski, zwany w tym miejscu wałem pomorskim. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Seria cechsztyńska zbudowana jest głównie z utworów soli kamiennej z licznymi przewarstwieniami. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokami m.in. uskokiem Szczecinka. Na przełomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydzwignięta, ponad otaczające go niecki, forma wału.

Pod osadami czwartorzędu zalegają morskie i lądowe utwory eoceńskie i oligoceńskie. Na osadach oligocenu leżą utwory miocenne, począwszy od różnej miąższości warstw piasków, a kończąc na osadach mułkowo – ilastych, często z przewarstwieniami węgla brunatnego. Osady paleogenu i neogenu są spiętrzone glacictektonicznie. Bezpośrednie podłoże czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m n.p.m.

Rzeźba powierzchni podczwartorzędowej została mocno zmodyfikowana przez procesy erozji i denudacji w czasie plejstocenu. Obszar sandrowy, w obrębie którego zlokalizowany jest analizowany teren, budują piaszczysto – żwirowe plejstocenne utwory akumulacji wodnolodowcowej o miąższości ok. 10 m, pod którymi zalega kompleks gliny zwałowej, w którym na głębokości ok. 40 m występują utwory piaszczyste.

Według Szczegółowej mapy geologicznej Polski arkusz Szczecinek omawiany obszar pokrywają:

- w części wschodniej – holocenne kredy jeziorne;
- w części centralnej – holocenne piaski, mułki i ropy jeziorne. W głębokich sondach prezentują się one jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i ropy, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6,0 m. Zwierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej;
- w części zachodniej – torfy na kredzie jeziornej. Są to torfy niskie o miąższości około 1–6 m. Torfowiska świadczą o rozległych jeziorach, jakie istniały w rejonie Szczecinka w okresie subborealnym.

Na obszarze opracowania nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. *Wody powierzchniowe*

Pod względem hydrograficznym obszar objęty planem położony jest w dorzeczu Gwdy, w zlewni rzeki Nizicy, w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729.

Przez teren opracowania, w jego zachodniej części, na odcinku 270 m, przepływa fragment najdłuższego ciek wodny Szczecinka – rzeka Nizica. Ma ona szerokość od 4 do 5 m i głębokości 0,5 do 1,0 m. Za jej początek przyjmowany jest kanał Radacki, odprowadzający wody ze zmeliorowanych łąk.

Nizica charakteryzuje się śnieżno-deszczowym reżimem zasilania. Zarówno wahania stanów, jak i zmienność przepływów są stosunkowo niewielkie. Stany maksymalne przypadają na kwiecień. Po okresie stanów wysokich następuje łagodne przejście do okresu stanów niskich, które swoje minimum najczęściej osiągają w sierpniu. Amplitudy wahań stanów wody w ciągu roku hydrologicznego dochodzą do 1,5 m. Średnia wartość odpływu jednostkowego dla rzeki, w profilu Szczecinek, wynosi $5,47 \text{ dm}^3/\text{s}/\text{km}^2$.

Ponadto, w północno-wschodniej części planu przepływa skanalizowany fragment Wilczego Kanału, będącego prawobrzeżnym dopływem rzeki Nizicy z jeziora Leśnego. W swym dolnym biegu przepływa przez teren cmentarza miejskiego oraz oczyszczalni ścieków. Po pracach melioracyjnych prowadzonych w latach 2014-2015 swój naturalny charakter zachował tylko na krótkim odcinku poniżej jeziora, poza granicami planu.

3.4. *Wody podziemne*

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, Szczecinek położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 26.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski w skali 1 : 200 000, rozpatrywany obszar położony jest w obrębie regionu pomorsko-kujawskiego (III), w zasięgu podregionu pomorskiego (III 1). Poziomy wodonośne występują zarówno w utworach czwartorzędowych, jak i trzeciorzędowych. Główny poziom użytkowy w osadach czwartorzędowych budują przede wszystkim piaski i żwiry, występujące przeciętnie na głębokości od 40 do 60 m. Wydajność tego poziomu wynosi od kilkunastu do $70 \text{ m}^3/\text{h}^{-1}$.

Obszar objęty analizą położony jest w zasięgu udokumentowanego czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek”. Jest to

zbiornik porowy o głębokości utworów wodonośnych od 50 m do 150 m (średnia głębokość wynosi 90 m). Jego powierzchnia wynosi 1345,5 km². Dla GZWP nr 126, w omawianym rejonie, nie zostały wyznaczone żadne obszary ochronne.

Według Mapy Hydrograficznej arkusz Szczecinek pierwszy poziom wód gruntowych na przeważającej części obszaru opracowania zalega dość płytko na głębokości między 1 – 2 m ppt. Jedynie wzdłuż rzeki Nizicy pierwszy poziom wód gruntowych występuje bardzo płytko, do głębokości 1 m ppt.

3.5. *Warunki glebowe*

Typy i klasy gleb są odzwierciedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych. Należy jednak podkreślić, że warstwa glebowa na obszarze planu została całkowicie przekształcona w wyniku działalności człowieka, przez co zmieniła swoje właściwości fizyczne i chemiczne.

Powyższe ma potwierdzenie na mapie glebowo-rolniczej, z której wynika, że na obszarze objętym opracowaniem występują grunty zurbanizowane (Tz). Skład mechaniczny materiału glebowego stanowią tu piaski słabogliniaste, podścielane piaskami luźnymi.

Do najmniejszych przekształceń powierzchni ziemi doszło w południowo-wschodnim fragmencie planu, gdzie występują gleby murszowo-mineralne, zaliczane do gleb bagiennych. Wykształciły się one z płytkich gleb, głównie na piaskach w wyniku osuszenia. Są kwaśne, ubogie w fosfor, potas i magnez. Zaliczono je do dziewiątego kompleksu przydatności rolniczej tzn. do kompleksu zbożowo-pastewnego słabego, który odznacza się bardzo małą zdolnością zatrzymywania wody i składników pokarmowych. Gleby te stanowią słabe siedliska dla upraw polowych lub wręcz wykazują zdecydowanie niekorzystne właściwości dla produkcji rolnej.

Pod względem bonitacyjnym na zachód od rzeki Nizicy, fragmentarycznie występują gleby klasy IVb tj. gleby orne średniej jakości, należące do klasy IVb. Gleby ciężkie tych klas cechuje duża żyzność potencjalna, lecz są one mało przewiewne, zimne i mało czynne biologicznie. Ponadto w południowo-wschodniej części opracowania zewidencjonowano gleby klasy V i PsIV. Na tych ostatnich założone zostały ogrody działkowe.

3.6. *Szata roślinna*

Podstawowymi zbiorowiskami roślinnymi występującymi w granicach omawianego obszaru są przede wszystkim zbiorowiska synantropijne, składające się z roślin towarzyszących człowiekowi i utrzymujących się dzięki jego działalności. Jedynie wzdłuż

rzeki Nizicy swobodnie rozwija się roślinność zaroślowa z płatami roślinności łąkowej i roślinnością typową dla siedlisk podmokłych. Dolinę porastają gatunki wierzb m.in. krucha, które tworzą łożowiska. Towarzyszy im roślinność zielna, głównie: żywokost lekarski, ostrożeńiec, kielisznik zaroślowy, chmiel zwyczajny, trzciny koniczyna biała i czerwona, krwawnik pospolity, pokrzywa zwyczajna, łopian, babka średnia, jaskier ostry oraz liczne gatunki traw: tymotka łąkowa, wyczyniec łąkowy, perz właściwy, kupkówka pospolita. Spotkać tu można również: bez czarny, olchy i jesiony.

Zasadniczy element systemu zielni miejskiej w analizowanym fragmencie Szczecinka stanowią ogrody działkowe zlokalizowane w południowo-wschodniej części planu, na powierzchni około 2,7 ha. Charakter ich szaty roślinnej, składającej się głównie z drzew i krzewów owocowych, kwiatów oraz uprawianych warzyw, przesądza o tym, że są to biotopy o ograniczonej wartości przyrodniczej.

Zieleń urządzona w postaci trawników, klombów, rabat i nasadzeń drzew występuje na terenie prywatnych posesji i w ogrodach przy budynkach jednorodzinnych i usługowych. Na tych terenach oraz wzdłuż ulic zinwentaryzowano występowanie następujących drzew i krzewów: brzozy brodawkowatej, jarzębu szwedzkiego, świerku pospolitego, świerku srebrzystego, forsycji, bzu lilaka, lipy drobnolistnej, śnieguliczki, klonu zwyczajnego, klonu jesionolistnego, topoli białej, robinii akacjowej, wierzb, żywotników, kasztanowca, cisa pospolitego, róży dzikiej, jaśminowca, orzecha włoskiego, jesionu wyniosłego.

Najbardziej zadrzewiona jest ul. Wodociągowa, wzdłuż której rośnie szpaler, a częściowo aleja jesionów wyniosłych. Szpalery drzew występują również wzdłuż ul. G. Narutowicza oraz wzdłuż ul. Kaszubskiej.

Zbiorowiska roślinności ruderalnej i zaroślowej rozwija się swobodnie na niezagospodarowanych fragmentach terenu przy drogach i nieużytkach budowlanych. Jednym z takich zespołów występujących na obszarze opracowania jest *Ass. Rudbeckio-Solidaginetium*, rosnący w południowo-wschodniej części na niezagospodarowanych działkach oraz przy ul. Słupskiej. Do zespołu tego należą: nawłóć późna, mydlica lekarska, rdest zaroślowy, przytulina czepna, bylica pospolita i pokrzywa zwyczajna. Spotkać można tu również łopian większy, tobołki polne, wykę ptasią, łubiny, jaskry, chaber łąkowy, kozłka lekarskiego, a także klon zwyczajny i brzozy.

Często spotykanym zbiorowiskiem ruderalnym jest także zespół dywanowy babki zwyczajnej i życicy trwałej. Rozwija się on pospolicie na ścieżkach, przydrożach, poboczach, czy podwórkach.

„Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” z 2020 r. wykazała na terenie objętym planem, na prywatnej posesji w rejonie ul. Kaszubskiej występowanie stanowiska chronionego gatunku, jakim jest kocanka piaskowa (*Helichrysum arenarium*) oraz chronionego siedliska przyrodniczego na fragmencie rzeki Nizica – nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (3260). Występowanie obu stanowisk zostało potwierdzone podczas wizji w terenie.

3.7. Fauna

Spośród przedstawicieli fauny, na obszarze objętym opracowaniem, stwierdzono występowanie chronionego ślimaka winniczka oraz chronionych owadów tj. trzmieli, biegaczy i chrząszczy. Wśród płazów i gadów w dolinie rzeki Nizicy potencjalnie bytują żaba trawna i moczarowa oraz jaszczurka zwinka.

W okolicach ciekę zaobserwowano również kilka kretowisk, świadczących o bytowaniu częściowo chronionego gatunku, jakim jest kret. Podczas wizji lokalnej na rzece Nizicy, poza planem, zaobserwowano również ptaki wodne, reprezentowane głównie przez krzyżówki.

„Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” z 2020 r. nie wykazała na terenie objętym planem stanowisk chronionych gatunków grzybów i zwierząt.

Wysoki stopień wykorzystania omawianego obszaru przez mieszkańców i użytkowników ogranicza jednak jego walory faunistyczne.

3.8. Klimat lokalny

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1995), obszar objęty opracowaniem znajduje się zachodniej części rozległego Regionu Środkowo-pomorskiego. Region ten wyróżnia się na tle innych największą ilością dni z pogodą przymrozkową bardzo chłodną z dużym zachmurzeniem. Przeciętnie w roku takich dni jest ponad 19. Stosunkowo najczęściej, notowane są tu również dni umiarkowanie mroźne, pochmurne z opadem. Mało jest dni bardzo ciepłych z opadem, przeciętnie 26 dni w roku. Dni z opadem przeciętnie w ciągu roku jest 176. Przez 33,6 dni w roku występuje słoneczny typ pogody, dni z pogodą pochmurną jest 193,6, a z dużym zachmurzeniem 136,6.

Topoklimat badanego obszaru charakteryzuje się stosunkowo chłodnym latem i dość łagodną zimą. Klimat jest tu surowszy niż na sąsiednich terenach położonych niżej. Amplituda temperatury sięga 20°C. Najwyższa średnia temperatura występuje w lipcu

+ 20⁰C, a najniższa w lutym – 2,5⁰C. W 2006 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9⁰C, średnia lipca +23,4⁰C, a lutego – 6,4⁰C.

Według danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Szczecinku wynika, że w poszczególnych latach zaznacza się wyraźna zmienność sum opadów rocznych. W roku normalnym roczna suma opadów wynosi 622 mm. Rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu (76 mm), a minimum w lutym (34 mm).

Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo-zachodniego. Na wiosnę i jesień wzrasta udział wiatrów z kierunku południowo-wschodniego i południowego. Teren miasta odznacza się stosunkowo słabymi wiatrami i dość dużą liczbą dni bezwietrznych. Silniejsze wiatry wieją głównie jesienią i zimą.

4. Wartości kulturowe

Na badanym terenie nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków ani ujęte w ewidencji zabytków.

Nie zewidencjonowano tutaj również żadnych stanowisk archeologicznych, objętych ochroną konserwatorską.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Na analizowanym terenie nie ustanowiono żadnych powierzchniowych form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

W omawianej części Szczecinka nie występują żadne grunty rolne ani leśne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴.

Żadne obiekty nie podlegają także ochronie na podstawie *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁵.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Stan higieny atmosfery

Najbliższa stacja pomiarowa WIOŚ zajmująca się badaniem jakości powietrza atmosferycznego, których wyniki brano pod uwagę podczas oceny powietrza w 2020 r., zlokalizowana jest na terenie miasta Szczecinka przy ul. Przemysłowej.

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2021 poz. 1098, ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1326 ze zm.)

⁵ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. 2021 r. poz. 710, ze zm.)

Zbiorcze zestawienie klasyfikacji strefy zachodniopomorskiej tj. całego województwa zachodniopomorskiego, bez aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM₁₀, PM_{2,5}, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, BaP oraz O₃) dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2020, przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza dla strefy zachodniopomorskiej w 2020 r.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
SO ₂	NO ₂	PM _{2,5}	PM ₁₀	BaP	C ₆ H ₆	CO	As	Pb	Cd	Ni	O ₃
A	A	A1	A	C	A	A	A	A	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w woj. zachodniopomorskim za 2020 r.”, GIOŚ, 2021, Szczecin.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza poziomu wartości docelowych. Jedynie zanieczyszczenie powietrza benzo(a)pirenem w pyłe PM₁₀ zakwalifikowano do klasy C.

Klasa C skutkuje obowiązkiem opracowania przez Marszałka Województwa programu naprawczego, mającego na celu przywrócenie standardu jakości powietrza na danym obszarze. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązuje „Program ochrony powietrza oraz plan działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej” przyjęty Uchwałą Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r.

Ponadto cała strefa zachodniopomorska otrzymała klasę D2 w związku z przekroczeniem poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu, określonego zarówno ze względu na ochronę zdrowia, jak i ochronę roślin. Dla stref w klasie D2 nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza. Działania wymagane w tym przypadku to ograniczenie emisji lotnych związków organicznych jako prekursorów ozonu, które to działania powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska.

W analizowanej części Szczecinka na zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego wpływa głównie lokalna niska emisja, przede wszystkim w okresie grzewczym, na którą nakładają się zanieczyszczenia typu komunikacyjnego, spowodowane ruchem samochodowym na drodze krajowej (ul. Słupska) i drodze powiatowej (ul. G. Narutowicza).

6.2. Zagrożenia klimatu akustycznego

Największym zagrożeniem klimatu akustycznego w analizowanym fragmencie miasta jest hałas komunikacyjny, którego emitorem są pojazdy poruszające się po otaczających obszar planu trasach komunikacyjnych.

Główne źródło hałasu komunikacyjnego, w omawianym przypadku, stanowi linia kolejowa o znaczeniu państwowym nr 404 relacji Szczecinek-Kołobrzeg, będąca północną granicą opracowania. Innymi istotnymi źródłami hałasu w środowisku w analizowanym rejonie miasta są droga krajowa nr 20 (ul. Słupska) oraz w dużo mniejszym stopniu (po wybudowaniu obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11) droga powiatowa (ul. G. Narutowicza).

W ostatnich latach, na żadnym z wymienionych powyżej emitorów nie były prowadzone pomiary hałasu, dlatego nie można jednoznacznie ocenić zagrożenie z tym związanego dla środowiska.

6.3. *Zanieczyszczenie środowiska wodnego*

Biorąc pod uwagę ustalenia aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, zarówno stan chemiczny, jak również stan ilościowy JCWPd nr 26 uznany został za dobry. Należy zatem uznać, że dla ww. JCWPd został osiągnięty założony cel środowiskowy. Ponadto JCWPd nr 26 nie została zakwalifikowana do jednolitej części wód podziemnych zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Występujący na analizowanym obszarze główny zbiornik wód podziemnych (GZWP nr 126), w omawianym rejonie, nie został zaliczony do obszarów objętych ochroną.

Jak już wspomniano wcześniej, przedmiotowy teren położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729. Zgodnie z ustaleniami aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, ww. JCWP oceniona została jako naturalna o złym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Cały obszar opracowania posiada dostęp do sieci kanalizacji sanitarnej, co zmniejsza prawdopodobieństwo zagrożenia zanieczyszczeniami środowiska gruntowo-wodnego.

6.4. *Zagrożenie powodzią*

Jak wynika z Map zagrożenia powodziowego, część obszaru objętego planem, w dolinie rzeki Nizicy znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 ust. 34 ustawy z dnia 20 lipca 2007 r. *Prawo wodne*⁶ tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat

⁶ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 88 ze zm.)

($p=1\%$) oraz obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Ponadto część terenu zlokalizowana jest również na obszarze, dla którego prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót i czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe. Ponadto należy uwzględnić ograniczenia wynikające z przepisów ustawy Prawo wodne (art. 88l ust. 1).

Obecnie tereny położone w granicach analizowanego planu, w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią są wolne od zabudowy, zajęte przez użytki rolne lub wody płynące.

6.5. *Pola elektromagnetyczne*

Na analizowanym obszarze oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku jest aktualizacja ustaleń dwóch obowiązujących dotąd na analizowanym obszarze planów miejscowych i dostosowanie ich zapisów do obecnych przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także weryfikacja możliwości wprowadzenia do planu postulatów wynikających z wniosków złożonych do planu miejscowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, w przedmiotowym projekcie planu weryfikacji zostały poddane linie zabudowy, linie rozgraniczające (w tym przede wszystkim granice pasa drogowego drogi powiatowej – ul. G. Narutowicza) oraz parametry i wskaźniki zabudowy, ustalone w obowiązujących dotąd miejscowych planach.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku jest zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **MN**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej – **MN/U**;
- tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **U/MN**;
- teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej – **MW/U**;
- tereny zabudowy usługowej – **U** i **UO**;
- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów lub zabudowy usługowej – **P/U**
- teren zieleni nieurządzonej – **Z**;
- teren ogrodów działkowych – **ZD**;
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych – **WS**;
- teren infrastruktury technicznej – kanalizacji – **K**;
- teren garaży – **KG**;
- tereny dróg publicznych – **KD-G**, **KD-Z** i **KD-D**;
- tereny dróg wewnętrznych – **KDW** i **KDWp**.

Tabela 2. Bilans terenów o określonych funkcjach ustalonych w projekcie mpzp.

L.p.	FUNKCJA TERENU	POWIERZCHNIA W [ha]	UDZIAŁ W OGÓLNEJ POW. [%]
1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)	1,8	6,8
2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej (MN/U)	2,0	7,5
3	Tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (U/MN)	3,2	12,1
4	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usługowej (MW/U)	0,4	1,5
5	Tereny zabudowy usługowej (U i UO)	2,7	10,2
6	Tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów lub zabudowy usługowej (P/U)	4,2	15,8
7	Teren ogrodów działkowych (ZD)	2,7	10,7
8	Teren zieleni i wód (Z i WS)	0,7	2,3
9	Tereny komunikacji (KD-..., KDW... i KG)	8,7	33,1
10	Tereny infrastruktury technicznej (K)	0,01	0,04

Źródło: Opracowanie własne.

W projekcie planu pod zabudowę przeznaczono 16,6 ha, czyli ponad 62% obszaru opracowania. W sumie wyznaczono 19 takich terenów. W tej grupie terenów dominują tereny z przewagą zabudowy usługowej (U/MN, U i UO). W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla ww. terenów ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% a 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie między 15% a 50% działki budowlanej, wysokość budynków do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 12 m (a dla terenu 25U do 5 kondygnacji, przy czym nie więcej niż 20 m). Ponadto na terenach U/MN dopuszczono lokalizację jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego wolno stojącego albo wydzielenia w budynku usługowym jednego lokalu mieszkalnego o powierzchni całkowitej nie większej niż 40% powierzchni całkowitej budynku usługowego.

Drugą pod względem ilościowym kategorię stanowią tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów lub zabudowy usługowej (P/U). Wydzielono 2 takie tereny, które prawie w całości już są zabudowane i zainwestowane. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów P/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 20% działki budowlanej oraz wysokość budynków do 12 m.

Kolejną kategorię terenów do zabudowy stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej (MN/U). Wydzielono 2 takie tereny, na których istnieją już budynki, ale możliwa jest jeszcze realizacja nowej zabudowy. Dopuszczono na nich lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych, mieszkalno-usługowych lub usługowych. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MN/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% a 40% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie między 40% a 50% działki budowlanej, wysokość budynków od 2 do 3 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 12 m, a budynków pomocniczych do 5 m.

Ponadto wyznaczono 4 tereny przeznaczone wyłącznie pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną (MN), z których dwa są już w całości zabudowane, a dwa należące do Miasta całkowicie wolne od zabudowy. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MN ustalono: zabudowę wolno stojącą, maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% a 40% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie między 40% a 50% działki budowlanej, wysokość budynków od 2 do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 12 m.

W projekcie wyznaczono również jeden teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej (MW/U), na którym w zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 40% działki budowlanej oraz wysokość budynków od 2 do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie większą niż 12 m.

Ostatnim terenem przeznaczonym pod zabudowę jest istniejący zainwestowany teren garaży (KG). W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenu KG ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy do 100% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie nie mniejszym niż 10% działki budowlanej, wysokość budynków nie większą niż 4,5 m.

Uzupełnieniem dla ww. terenów zabudowanych i do zabudowy mają być tereny zieleni i wód. Największym z nich są Rodzinne Ogrody Działkowe (ZD) o powierzchni 2,7 ha, zajmujące ponad 10% powierzchni obszaru objętego planem. Dla terenu ZD ustalono: lokalizację na każdej działce jednej altany albo jednego budynku gospodarczego, jednego budynku administracyjno-socjalnego na terenie o powierzchni zabudowy do 180 m² i wysokości do 7 m oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 70% powierzchni terenu. Ponadto, wzdłuż rzeki Nizicy, wyznaczono teren zieleni towarzyszącej ciekowi wodnemu (Z) o minimalnej powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 80% terenu, a samą rzekę Nizicę oraz skanalizowany fragment Wilczego Kanału wyodrębniono jako tereny wód powierzchniowych śródlądowych (WS).

Pozostała część obszaru opracowania przeznaczona została na obsługę komunikacyjną ww. terenów, którą stanowią istniejące lub planowane drogi publiczne i wewnętrzne, w tym parkingi oraz istniejąca przepompownia ścieków (K).

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje, zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, podstawowe funkcje analizowanego obszaru jako terenu o dominacji zabudowy usługowej wraz z zielenią towarzyszącą, terenu ogrodów działkowych, terenu o dominacji zabudowy produkcyjno-usługowej oraz terenu o dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

Po przeanalizowaniu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicz II” w Szczecinku należy również stwierdzić, że nie narusza on ustaleń „Programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej”, przyjętego Uchwałą Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Na terenie objętym opracowaniem zasady kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej ustalają obowiązujące plany miejscowe: „Narutowicza II” (uchwała Nr XXXIX/362/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r.) oraz „Kaszubska-I” (uchwała Nr XVIII/143/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 12 grudnia 2011 r.), a także zmiany mpzp „Narutowicza II” (uchwały Nr XXXIX/411/09 Rady Miasta Szczecinek z dnia 23 listopada 2009 r. i Nr XXX/269/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 19 grudnia 2012 r.). Gwarantują one wystarczającą kontrolę nad procesami inwestycyjnymi na analizowanym obszarze.

Nie przewiduje się zatem, aby brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego „Narutowicza II” w Szczecinku wywołał niekorzystne zmiany stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Podczas wizji w terenie oraz po analizie dokumentów planistycznych, środowiskowych i przyrodniczych, stwierdza się, że istotnym problemem ochrony środowiska ważnym z punktu widzenia projektu sporządzanego planu miejscowego, jest położenie części

przedmiotowego opracowania w obszarze szczególnego zagrożeni powodzią. Jednak obecnie jest to teren niezabudowany i niezagospodarowany, zatem potencjalna powódź nie zagraża zdrowiu i życiu ludzi, jak również dobrom materialnym.

Innym, istotnym problemem ochrony środowiska ważnym z punktu widzenia projektu sporządzanego planu miejscowego jest również ponadnormatywny hałas w środowisku i wibracje. Oba zjawiska związane są przede wszystkim z ruchem komunikacyjnym na linii kolejowej nr 404 relacji Szczecinek-Kołobrzeg oraz na drodze krajowej nr 20 (ul. Słupska), przylegających do obszaru planu od strony północnej i wschodniej.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Do istotnych z punktu widzenia analizowanego obszaru celów ochrony środowiska, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, należy zaliczyć cele wskazane m. in. w Konwencji o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (Konwencja Berneńska) z dnia 19 września 1979 r. – dotyczącej zagadnień związanych z ochroną zagrożonych wyginięciem gatunków europejskiej flory i fauny, czy też Konwencji Krajobrazowej z dnia 20 października 2000 r. (sporządzona we Florencji), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu. Cele określone we wspomnianych powyżej dokumentach zostały uwzględnione w omawianym projekcie planu m.in. poprzez wprowadzenie odpowiednich ustaleń określających docelowy sposób zagospodarowania i użytkowania terenów wzdłuż rzeki Nizicy (Z i WS), ustalenie nakazu zachowania lub wprowadzenia szpalerów drzew wzdłuż ul. G. Narutowicza, ul. Wodociągowej oraz częściowo wzdłuż torów kolejowych, wyznaczenie strefy zieleni izolacyjnej chroniącej istniejące zadrzewienia na terenie 1MN/U, jak również zapisy dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu, czy zapisy określające w sposób szczegółowy parametry i wskaźniki zagospodarowania terenów wskazanych pod zabudowę (MN, MN/U, U/MN, U, UO, P/U, MW/U, KG).

Do dokumentów stworzonych na szczeblu międzynarodowym oraz wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego, w tym również analizowanego projektu planu, zalicza się przede wszystkim:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (Dz.U.U.E.L.

2008.152.1), stanowiąca o utrzymaniu jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach – cel szczególnie istotny w kontekście obowiązywania również dla Szczecinka programu ochrony powietrza dla strefy zachodniopomorskiej, realizowany w projekcie planu m.in. poprzez ustalenie: zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania indywidualnych systemów grzewczych, jednak pod warunkiem stosowania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza, zapewnienia dostępu do sieci oraz pośrednio również poprzez zachowanie zieleni na terenach Z i ZD, ustalenie nakazu zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów, a także ustalenie lokalizacji szpalerów drzew wzdłuż części publicznych, będących emitorami liniowymi zanieczyszczeń do powietrza.

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, zwana dyrektywą w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SEA), której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju. Zgodnie z tą dyrektywą wszystkie plany i programy sporządzane i przyjmowane na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko, podlegają procedurze oceny wpływu na środowisko. Transpozycja dyrektywy w polskim prawodawstwie nastąpiła w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która to określa m.in. zasady i tryb w sprawach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której jednym z elementów jest właśnie prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana dla projektów planów miejscowych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu krajowym, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia planowania przestrzennego, w kontekście analizowanego projektu planu, zaliczyć należy przede wszystkim „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” oraz „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów

i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020).

„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020) określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, z uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych. W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez:

- zachowanie i ochronę zieleni nieurządzonej wzdłuż rzeki Nizicy, wyznaczając teren Z;
- nakaz zachowania lub nasadzenia nowych szpalerów drzew wzdłuż ul. G. Narutowicza, ul. Wodociągowej oraz częściowo wzdłuż torów kolejowych;
- nakaz zagospodarowania zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia terenów;
- ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej na wszystkich terenach wskazanych do zabudowy;
- zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej;
- dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, jednak pod warunkiem stosowania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza;

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- zakaz lokalizacji instalacji lub obiektów budowlanych służących do: odzysku, unieszkodliwiania, przetwarzania, przechowywania lub składowania odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpieczne lub obojętne.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁷ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, którego aktualizacja na lata 2016 – 2021 przyjęta została rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się jednak przede wszystkim do jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 26. Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka. Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg wymienionych wyżej ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Należą do nich przede wszystkim:

⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamenty Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

- nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych do kanalizacji sanitarnej;
- zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe;
- nakaz zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej;
- zakaz lokalizacji instalacji lub obiektów budowlanych służących do: odzysku, unieszkodliwiania, przetwarzania, przechowywania lub składowania odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpieczne lub obojętne.

Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu, nie powinna przyczynić się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Realizacja ustaleń planu może w niewielkim stopniu wpłynąć na zmianę warunków klimatu lokalnego. Wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej może przyczynić się do pewnych zmian w kształtowaniu warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego terenu. Przejawem tych przemian może być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Jednak warunki termiczno-wilgotnościowe powinny zostać wyrównane przez sąsiedztwo, którym są zbiorniki wodne, zlokalizowane na zachód od ul. Kaszubskiej (poza granicami planu), dolinę rzeki Nizicy oraz znacznej wielkości ogrody działkowe, w południowej części opracowania.

Na etapie budowy źródłem zanieczyszczeń mogą być silniki urządzeń budowlanych, sprzętów oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. Ponadto emisja zanieczyszczeń będzie również spowodowana samym procesem budowlanym i związanymi z nim składowiskami piasku, wapna, cementu. Dotyczy to w szczególności, obecnie wolnych od zainwestowania terenów: 4MN, 7MN, 17UO i 21U oraz częściowo: 15U, 16U/MN, 19U/MN, 20U. Należy zatem zwrócić szczególną uwagę na czasowe zabezpieczenia takich miejsc i systematyczne ich sprzątanie. Ww. emisja zanieczyszczeń będzie miała jednak charakter emisji o niedużym zasięgu oraz występować będzie okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający. Ponadto należy przyjąć, że

prace nad budową, rozbudową lub modernizacją będą prowadzone etapowo, co znacznie zmniejszy oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego omawianego obszaru.

Nowymi punktowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą przede wszystkim instalacje grzewcze zlokalizowane w obrębie powstającej zabudowy. Zapisy projektu planu, w celu ograniczenia negatywnego wpływu lokalizacji nowej zabudowy, nakazują zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania indywidualnych systemów grzewczych. Jednocześnie ustala się stosowanie ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony powietrza. Poprzez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim zakazy wymienione w *uchwale Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza oraz plan działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, w szczególności dotyczące stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń.

Źródłem lokalnego zanieczyszczenia powietrza są i będą również spaliny pochodzące z ruchu samochodowego na istniejących drogach, w szczególności ul. Słupskiej (obecnie droga krajowa) oraz ul. G. Narutowicza (droga powiatowa). Są to jedne z głównych dróg miejskich, a w przypadku ul. Słupskiej, także krajowych o dużym natężeniu ruchu. Niewątpliwie korzystny wpływ na jakość powietrza w omawianym rejonie miała budowa wschodniej obwodnicy miasta tj. drogi S11, która przejęła uch tranzytowy odbywający się wcześniej ul. G. Narutowicza.

Bez wątplenia pozytywnie na stan powietrza atmosferycznego oraz klimat lokalny wpłynie kontynuacja funkcji zieleni nadrzecznej w granicach teren Z, w północnej części opracowania, wzdłuż rzeki Nizicy.

Pozytywnie na stan higieny atmosfery może wpłynąć ponadto konsekwentna realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu odnośnie odpowiednich powierzchni biologicznie czynnych, zachowanie i nowe nasadzenia szpalerów drzew wzdłuż ul. G. Narutowicza i ul. Wodociągowej, ograniczenia powierzchni zabudowy oraz zakazu lokalizacji większości przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

2. Emitowanie hałasu

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach

lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁸. W projekcie analizowanego planu miejscowego wyznaczono aż 4 kategorie terenów o zdefiniowanym komforcie akustycznym. Należy do nich:

- 4 tereny MN, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 6 terenów mieszanych MW/U, MN/U lub U/MN, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- jeden teren UO, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, jak dla zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- jeden teren ZD, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Ponadto, ze względu na dopuszczenie na części terenów lokalizacji usług, bez precyzowania ich rodzaju, w projekcie planu ustalono również: w przypadku lokalizacji: szkół, przedszkoli, żłobków lub klubów malucha zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w przypadku lokalizacji: obiektów zamieszkania zbiorowego, jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego, w przypadku lokalizacji szpitali jak dla terenów szpitali w miastach, a w przypadku domów opieki społecznej, jak dla terenów domów opieki społecznej.

Należy podkreślić, że projekt planu miejscowego nie wprowadza żadnych nowych, znaczących źródeł hałasu. Aby uniemożliwić funkcjonowanie na obszarze objętym planem nowych źródeł hałasu, w projekcie wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a na terenach: MN, MN/U, 14MW/U, 15U, 17UO i 21U również zakaz lokalizacji stacji paliw, stacji obsługi pojazdów, myjni samochodowych, blacharni lub warsztatów samochodowych.

⁸ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112)

Ponadto realizacja ustaleń planu uniemożliwi na terenach P/U mieszanie funkcji produkcyjno-usługowo, dla której nie definiuje się wymagań akustycznych w środowisku, z funkcją usługową, objętą ochroną akustyczną. W tym celu na terenach P/U ustalono zakaz lokalizacji: szkół, przedszkoli, żłobków, domów opieki społecznej lub szpitali, czyli funkcji wymagających zapewnienia standardów akustycznych w środowisku, a przede wszystkim w ich sąsiedztwie nie zaplanowano żadnych nowych terenów mieszkaniowych.

Jak już wspomniano wcześniej, głównym źródłem hałasu na analizowanym obszarze i w jego otoczeniu jest przede wszystkim ruch pociągów na linii kolejowej nr 404 relacji Szczecinek-Kołobrzeg, będąca północną granicą opracowania. Wzdłuż ww. linii kolejowej w projekcie planu częściowo wyznaczono kategorie terenów chronione akustycznie tzn. teren ogrodów działkowych (18ZD), tereny mieszkaniowo-usługowe (1MN/U i 12U/MN). Należy jednak podkreślić, że są to tereny już zainwestowane i w większości zabudowane. Projekt planu daje natomiast na terenach 1MN/U i 12U/MN możliwość lokalizacji zabudowy usługowej, nie wymagającej ochrony przed hałasem, co uznaje się za pozytywne rozwiązanie z akustycznego punktu widzenia.

Innymi istotnymi źródłami hałasu w środowisku w analizowanym rejonie miasta jest droga krajowa nr 20 (ul. Słupska) oraz w dużo mniejszym stopniu (po wybudowaniu obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11) droga powiatowa (ul. G. Narutowicza). Należy tu jednak zaznaczyć, iż projekt omawianego planu miejscowego na terenach sąsiadujących z terenem drogi krajowej nie ustala żadnych nowych funkcji wymagających komfortu akustycznego. Wyżej wymienione drogi są szlakami już istniejącymi, dla których dopuszczono możliwość przebudowy i rozbudowy, wyłącznie w ramach linii rozgraniczających ustalonych na rysunku planu. Projekt planu nie dopuszcza budowy żadnych nowych dróg publicznych, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego.

Zdecydowanie pozytywny wpływ na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego miała realizacja obwodnicy miejskiej w postaci drogi ekspresowej S11, która spowodowała przeniesienie głównie tranzytowego i ciężarowego ruchu samochodowego m.in. z ul. G. Narutowicza na wspomnianą obwodnicę.

Komfort akustyczny na analizowanym obszarze ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie

miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia dopuszczalnych norm z nim związane ustaną z zakończeniem prac.

Uważa się, że ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem, powinny optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego, krajobraz analizowanego obszaru nie ulegnie większym zmianom, gdyż już w chwili obecnej jest to teren zurbanizowany i zainwestowany, głównie przez niską zabudowę mieszkalną, usługową lub produkcyjno-magazynową.

W przypadku realizacji ustaleń planu największym zmianom może ulec północna część opracowania w rejonie rzeki Nizicy, która przeznaczona została do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (4MN, 7MN i część 8MN/U). Do zmian dojdzie również w południowo-zachodniej części planu na terenie 17UO i częściowo 16U/MN, 19U/MN, 20U i 10KDW, gdzie zlokalizowana zostanie zabudowa usługowa. W tych miejscach krajobraz z otwartego stanie się zamkniętym, całkowicie przekształconym przez człowieka.

W celu prawidłowego kształtowania i zachowania ładu przestrzennego w omawianym rejonie miasta, projekt planu wprowadza następujące zasady:

- zachowanie lub nowe nasadzenia szpalerów drzew wzdłuż ul. Wodociągowej, ul. G. Narutowicza i częściowo wzdłuż torów kolejowych;
- lokalizację budynków zgodnie z liniami zabudowy wskazanymi na rysunku planu;
- zakaz lokalizacji blaszanych budynków pomocniczych, wiat lub zespołów garaży;
- zakaz lokalizacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych.

Pozytywny wpływ na krajobraz przedmiotowego fragmentu miasta będą miały również ustalenia planu dotyczące zachowania i ochrony fragmentu rzeki Nizicy (teren 9WS) oraz kontynuacja funkcji zieleni, wzdłuż rzeki (teren 5Z).

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych oraz długoterminowych.

Na obszarze objętym prognozą rzeźba terenu nie ulegnie większym przekształceniom, ponieważ teren jest płaski, a projekt planu nie przewiduje głębokich wykopów ani usypywania wzniesień, które na stałe zmieniłyby krajobraz.

Niewielkiej niwelacji ulegną z pewnością miejsca, na których staną nowe budynki oraz powstaną drogi, dojazdy czy miejsca parkingowe, a więc w szczególności tereny 4MN, 7MN, 17UO, 21U oraz częściowo 8MN/U, 16U/MN, 19U/MN i 20U, a także tereny nowych dróg tzn. 10KDW, 4KDWp, 5KDWp, 6KDWp i 12KDWp. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi, przekształceniom ulegną także gleby. Działania mechaniczne powodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypanych.

Powierzchnia ziemi, w tym warstwa glebowa, nie ulegną natomiast żadnym zmianom ani przekształceniom, w wyniku realizacji ustaleń planu, na gruntach zajętych obecnie przez zadrzewienia i zieleń nadwodną występujących na terenach 5Z, 9WS i w strefie zieleni izolacyjnej na terenie 1MN/U, które zostały usankcjonowane zapisami planu.

Realizacja ustaleń planu prowadzić będzie do wzrostu ilości odpadów, wytwarzanych na terenach przeznaczonych w planie pod zabudowę. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne). Racjonalna gospodarka odpadami uregulowana została w przepisami odrębnych dotyczących postępowania z odpadami.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Jak już wspomniano wcześniej, przez zachodnią część opracowania przepływa rzeka Nizica, a przez północno-wschodnią część skanalizowany fragment Wilczego Kanału. W analizowanym projekcie planu ciek ten został objęty ochroną poprzez wyodrębnienie ich jako osobnych terenów wód powierzchniowych śródlądowych (9WS i 22WS). W przypadku terenu 9WS, ustalono zachowanie cieków jako otwartego oraz zakazano lokalizacji obiektów budowlanych poza urządzeniami wodnymi, mostami i przepustami. W projekcie nakazano

również zapewnienie dostępu do rzeki, na potrzeby wykonywania robót konserwacyjnych i hydrotechnicznych.

Zarówno istniejąca, jak i planowana zabudowa, stanowi i stanowić będzie źródła ścieków bytowych i przemysłowych. W celu zapobieżenia możliwości zanieczyszczenia wód rzeki Nizicy, a także wód podziemnych projekt planu ustala odprowadzanie tych ścieków wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, zakazując jednocześnie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, mogących, w przypadku nieszczelności, stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapiskiem mającym pozytywny wpływ na jakość wód jest również nakaz zaopatrzenia w wodę pitną wyłącznie z sieci wodociągowej. W ten sposób wyeliminowano budowę i korzystanie ze studni, które stanowią dość łatwą drogę do przenikania zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie powinna znacząco wpłynąć na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej i drogowej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek czy dojazd oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu. Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracji gruntów przypowierzchniowych oraz większy odpływ wód opadowych z terenów za pośrednictwem sieci kanalizacji. Powoduje to zagrożenie obniżenia się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszenia gruntu. Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych. Dotyczyć to jednak będzie wyłącznie nowych terenów lub ich fragmentów przeznaczonych do zabudowy.

W celu ograniczenia ww. zjawisk w projekcie planu ustalono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych w pierwszej kolejności powierzchniowo lub systemem kanalizacji deszczowej.

Powyższe rozwiązania uznaje się za prawidłowe z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Zatrzymanie części wód opadowych ogranicza

degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu, powoduje podniesienie zwierciadła wód gruntowych i lepsze zasilanie rzeki Nizicy.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy planu w zakresie parametrów zabudowy, zwłaszcza zachowania odpowiednich minimalnych powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania. W tym celu pozostawiono również część terenów o funkcji zieleni, do których należą tereny Z, 9WS oraz ogrody działkowe na terenie 18ZD.

Należy stwierdzić, iż powyższe rozwiązania optymalnie zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami bytowymi, przemysłowymi, jak również wodami opadowymi i roztopowymi.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną

W związku z realizacją ustaleń projektu planu, do zniszczeń szaty roślinnej może dojść przede wszystkim na terenach 4MN, 2KDW, 7MN, 17UO i 21U oraz we wschodniej części terenów 1MN/U i 8MN/U, gdzie zgodnie z ustaleniami planu mogą powstać budynki i towarzysząca im infrastruktura. Na skutek wprowadzania nowego zainwestowania występująca na omawianym obszarze dość uboga i mało różnorodna szata roślinna ulegnie silnym przekształceniom, a w większości zostanie usunięta. Dewastacji ulegnie głównie roślinność niska, reprezentowana przez pospolite gatunki roślin ruderalnych, porastająca działki przeznaczone bezpośrednio pod realizację inwestycji. Powierzchnie, w obrębie których posadowione będą budynki oraz zlokalizowane zostaną szlaki komunikacyjne o utwardzonej i uszczelnionej powierzchni, zostaną trwale pozbawione pokrywy roślinnej.

Z kolei na części terenów: 16U/MN, 19U/MN, 20U i 10KDW, w wyniku wprowadzania nowej zabudowy i dróg, dojdzie do wycinki lub zniszczenia występujących tutaj zadrzewień, głównie klonów, topoli i robinii akacjowej. Biorąc to pod uwagę, w projekcie planu ustalono ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z planowaną infrastrukturą lub zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń drzew na danym terenie.

Jednocześnie należy podkreślić, że najcenniejsze zbiorowiska roślinne występujące wzdłuż doliny rzeki Nizicy, wyodrębniono w projekcie planu miejscowego jako teren zieleni

towarzyszącej ciekowi wodnemu (5Z) oraz teren wód powierzchniowych śródlądowych płynących (9WS), wyłączone spod zabudowy kubaturowej. Należy tu podkreślić, że wyznaczając teren 9WS, objęto właściwą ochroną występujące tu chronione siedlisko przyrodnicze tj. nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (3260). Dodatkowo na terenie 5Z ustalono zachowanie i ochronę istniejących drzew oraz powierzchnię biologicznie czynną na poziomie nie mniejszym niż 80% całego terenu.

Na różnorodność biologiczną pozytywnie wpływać będzie także zapis ustalający wzdłuż ul. G. Narutowicza, ul. Wodociągowej oraz na terenie 11P/U, wzdłuż torów kolejowych zachowanie lub nowe nasadzenia szpalerów drzew.

Podczas wizji w terenie w pasie drogowym ul. Kaszubskiej, między jezdnią a chodnikiem stwierdzono występowanie kocanki piaskowej, która porasta suche murawy, nieużytki i piaszczyste przydroża. Kocanka piaskowa objęta jest ochroną częściową. W Polsce gatunek ten jest dość pospolity. W analizowanym przypadku trudno było wskazać dokładny zasięg występowania siedliska kocanki, gdyż w każdej chwili jej zasięg może się zwiększyć lub zmniejszyć. Biorąc to pod uwagę, w projekcie planu nie wprowadzono żadnych specjalnych ustaleń odnoszących się do ochrony kocanki, gdyż nie ma to wpływu na faktyczną ochronę tego gatunku. Kocanka piaskowa chroniona jest przez akt prawny wyższego rzędu, jakim jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin⁹. W związku z powyższym uznaje się, że ustalenia projektu planu nie będą miały negatywnego wpływu na dalsze funkcjonowanie ww. gatunku w analizowanym rejonie miasta.

Projekt planu uwzględnia rolę szaty roślinnej również poprzez ustalenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych na wszystkich terenach przeznaczonych pod zabudowę oraz nakaz zagospodarowania zielenią wszystkich nieutwardzonych fragmentów terenów.

Zrealizowanie powyższych zapisów pozwoli na zachowanie właściwej wielkości powierzchni zielonych i na odpowiednie dbanie o istniejącą już szatę roślinną w obszarze mocno zabudowanymi zainwestowanym, w którym szata roślinna jest mało zróżnicowana.

Należy również stwierdzić, że z uwagi na charakter terenu opracowania, gdzie głównymi przedstawicielami fauny są: ptaki, owady i drobne ssaki, żyjące głównie w przydomowych ogródkach oraz na drzewach i krzewach wzdłuż dróg, realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na występujące tu gatunki zwierząt i ich siedliska.

⁹ Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409)

Właściwej ochronie podlegać będą natomiast zwierzęta żerujące lub zasiedlające tereny wzdłuż rzeki Nizicy, gdyż w tym rejonie wyodrębniono teren zieleni (5Z) oraz teren wód powierzchniowych śródlądowych (9WS), wyłączone spod zabudowy kubaturowej.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu wpłyną na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez roślinność. Zniszczeniu ulegną jednak przede wszystkim zbiorowiska synantropijne, mające niewielką wartość przyrodniczą. Inwestycje wynikające z ustaleń planu miejscowego nie powinny również spowodować zmniejszenia liczebności większości gatunków zwierząt żyjących na obszarze objętym planem.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Obszary objęte projektem planu położone są poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

W najbliższym sąsiedztwie obszarów opracowania nie występują również kompleksy leśne ani chronione grunty rolne.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru mógłby mieć natomiast wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126. Należy jednak podkreślić, że utwory wodonośne tego zbiornika występują głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.4, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy nie występuje.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie*

z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej¹⁰, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu w sposób odpowiedni reguluje m.in. kwestie związane z: ochroną jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, kształtowaniem zieleni, ochroną przed hałasem, czy zagospodarowaniem obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach), ogranicza się negatywny wpływ, jaki mógłby się pojawić na skutek realizacji ustaleń planu, na jakość życia i zdrowie ludzi zamieszkujących obszar opracowania.

Mając na względzie istnienie tuż za południowo-wschodnią granicą opracowania cmentarza komunalnego oraz z nim związanych stref sanitarnych, które swym zasięgiem obejmują część analizowanego fragmentu miasta, w projekcie planu wyznaczono granice dwóch stref sanitarnych od ww. cmentarza o szerokości 50 m i 150 m. W strefach tych, w celu ochrony zdrowia i życia ludzi, ustalono uwzględnienie ograniczeń w zabudowie i użytkowaniu terenów, wynikające z przepisów odrębnych dotyczących cmentarzy. W tym miejscu należy wyjaśnić, że chodzi tutaj głównie o postanowienia §3 rozporządzenia¹¹, które stanowią, że *odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m, pod warunkiem że teren w granicach 50-150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.*

Ponadto, biorąc pod uwagę, że niewielka część obszaru opracowania położona jest w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w celu ochrony zdrowia i życia ludzi, obszar ten w projekcie planu całkowicie wyłączono spod zabudowy.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu dla mieszkańców analizowanego obszaru będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów budowlanych. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także

¹⁰ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (t.j. Dz.U. z 2021 poz. 777, ze zm.)

¹¹ Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (t.j. Dz.U. z 2020 poz. 1947, ze zm.)

zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jaki zaproponowany został w projekcie planu miejscowego.

10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górnictwem, a także terenami zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego zmianą planu zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Niewielka część obszaru opracowania położona jest natomiast w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią. Biorąc to pod uwagę, w projekcie planu wyznaczono teren zielni (5Z) i teren wód powierzchniowych śródlądowych (9WS), wyłączone spod zabudowy. Ponadto w celu właściwego postępowania na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, projekt planu ustala uwzględnienie w zagospodarowaniu ograniczeń wynikających ze wskazanego na rysunku planu obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, w szczególności zakazów dotyczących gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania, a także ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie terenów oraz obowiązki i odstępowania od nich, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy skutkować będzie natomiast częściowym zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta

Szczecinek, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie proponowanych w analizowanym projekcie planu rozwiązań nie wywoła większych zmian w środowisku. Zapisy projektu planu są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego planem, jak i w jego otoczeniu.

W związku z powyższym uważa się za zbędne wskazywanie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Na terenie objętym opracowaniem obowiązują obecnie dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, stanowiące jedno z głównych uwarunkowań, którym kierowano się w trakcie prac nad nowym planem. Część rozwiązań zaproponowanych w analizowanym projekcie planu miejscowego stanowi rozwiązania alternatywne. Należą do nich m.in.:

- zawężenie pasa drogowego ul. G. Narutowicza i przeznaczenie jego części na tereny parkingów (KDWp) i usług (21U);
- zawężenie pasa drogowego ul. Słupskiej i przeznaczenie jego części na drogę wewnętrzną (12KDWp) i zabudowę usługową (20U);
- zmniejszenie terenów zieleni wzdłuż zachodniego brzegu rzeki Nizicy kosztem terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (4MN, 7MN i 8MN/U);
- niedopuszczenie rozwoju zabudowy produkcyjnej i magazynowej na terenie 17UO;
- wprowadzenie strefy zieleni izolacyjnej na części terenu 1MN/U;
- zmianę charakteru drogi publicznej na drogę wewnętrzną 10KDW.

Ponadto rozważano również zachowanie ciągłości nowego ciągu komunikacyjnego, poprzez połączenie dróg wewnętrznych 7KDW i 10KDW, jednak ze względu na sytuację własnościową zdecydowano o ich niełączeniu.

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych projektem planu przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, ze względu na możliwość lokalizacji wzdłuż torów kolejowych linii nr 404 relacji Szczecinek-Kołobrzeg funkcji wymagających zapewnienia komfortu akustycznego oraz potencjalny ponadnormatywny hałas od ww. linii kolejowej, szczególnie istotny będzie monitoring w zakresie hałasu kolejowego, prowadzony z proponowaną częstotliwością 1 raz w roku.

Po realizacji ustaleń planu, proponuje się także monitoring dotyczący:

- przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających w przypadku zrzutu oczyszczonych wód opadowych i roztopowych (2 razy w roku);
- rodzajów i ilości zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego (2 razy w roku);
- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku).

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko. Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Szczecinek, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1:1000.

Niniejsza prognoza składa się z sześciu części. W pierwszej omówiono metodologię i zasadność jej sporządzania. W drugiej scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty: obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu, rzeźbę i geomorfologię, budowę geologiczną i litologię, wody powierzchniowe i podziemne, warunki glebowe, florę, faunę, klimat lokalny, wartości kulturowe oraz oceniono istniejący stan, jakość i zagrożenia środowiska pod względem jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego i emisji promieniowania elektromagnetycznego. Najważniejszym wnioskiem z tych części opracowania jest fakt położenia terenu objętego planem poza wszelkimi formami ochrony przyrody oraz częściowo w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

W trzeciej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na ich powiązania z zapisami innych dokumentów. Odniesiono się także do potencjalnych skutków dla środowiska w wyniku braku realizacji ustaleń projektu planu. Część czwarta opisuje natomiast kluczowe problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie planu.

W piątej podstawowej części prognozy omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu.

Ostatnia część opracowania zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku pozwoli na sformułowanie na nowo dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających rozwój zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz produkcyjno-usługowej o odpowiednich parametrach, a także właściwe zagospodarowanie terenów pozostałych po zawężeniu pasa drogowego drogi powiatowej (ul. G. Narutowicza).

OŚWIADCZENIE*

do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Narutowicza II” w Szczecinku

Oświadczam, że ja, niżej podpisany:

- 1) ukończyłem studia magisterskie na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na kierunku gospodarka przestrzenna;
- 2) posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach związanych z przygotowaniem kilkudziesięciu prognoz oddziaływania na środowisko.

Marcin Piernikowski

* Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.